

ÇOCUKLARDA

“ALLAH KORKUSU”

“Her insan gibi çocuklarda, korktuğu kişileri sevmezler. Onlardan kaçarlar, hatta onlardan nefret bile ederler. Onların emir ve isteklerini ya yapmazlar ya da yapsalar dahi gönülsüz yaparlar.”

Aer anne baba gibi bizlerde çocuklarımızın; Allah'ını, kitabını, dinini, peygamberini, annesini, babasını, vatanını ve milletini canı gibi sevmesini isteriz. İsteriz ki; onları sevsinler saysınlar, gerekirse uğruna can versinler. Ancak çocuklara bunların eğitimlerini verirken Allah'tan korkutarak vermekteyiz.

Her insan gibi çocuklarda, korktuğu kişileri sevmezler. Onlardan kaçarlar, hatta onlardan nefret bile ederler. Onların emir ve isteklerini ya yapmazlar ya da yapsalar dahi gönülsüz yaparlar.

Korkutarak anlatıyoruz çocuklara Allah'ı; ama O'nu sevmesini istiyoruz. Arpa ekiyoruz,

buğday biçmek istiyoruz. Korku ekiyoruz; fakat sevgi biçmek istiyoruz. En kötüsü de bunu Allah adına yapıyoruz. Ne kadar çelişki değil mi?

Çocuklardan Allahu Teâlâ'yı sevmelerini istiyoruz; fakat çocuğa verilen eğitim şeklimiz sevgi yerine korku. Allah'ını, kitabını, dinini, peygamberini, vatanını, milletini sevdirmek istiyoruz; fakat tutulan yol korku yolu. Korku yolunun sonunda ferahlık ve sevgi yoktur.

Peki, biz ne yapmak istiyoruz?

Çocukları Allah'tan korkutarak mı iyi bir kul yapmak istiyoruz?

Çocuklara sözümüzü

Allah'tan korkutarak mı daha iyi dinletmek istiyoruz?

Çocukları Allah'la korkutarak mı disiplinli yetiştirmek istiyoruz?

Çocukları Allah'tan korkutarak mı vatanına ve milletine bağlı kişiler olması istiyoruz?

Çocukları Allah'tan korkutarak mı dinini, kitabını, peygamberini sevdirmek istiyoruz?

Çocukları Allah'tan korkutarak mı dinî vecibelerini yapmalarını istiyoruz?

Çocukları Allah'tan korkutarak mı anne babalarına bu dünya da ve öbür dünyada hayırlı birer evlat olmalarını istiyoruz?

Bu ve buna benzer soruları çoğaltabiliriz. Şu bir gerçek ki bütün anne babalar iyi niyetli; fakat çocuklar da iyi niyetin kurbanıdır.

Benim burada anlatacağım konu çocuklara Allah korkusu verirken anne babaların günlük hayatta, dini anlatma ve çocuklara söz dinletme adına yapılan hatalar üzerine olacaktır.

İşte çocuklara eğitim adına yaptığımız korkutmalardan bazı örnekler:

“Allah çarpar, Allah taş yapar, Allah cehennemde cayır cayır yakar...” gibi cümleler kurarız çocukların hatalarına karşı.

Namaz kılanın önünden geçene, abdestsiz Kur’an-ı Kerim’e dokunana, okunan Kur’an-ı Kerim’i dinlemeyene, namaz kılmayana, oruç tutmayana, anne babasının sözünü dinlemeyene... bu ve buna benzer durumlarda, çocuklara verdiğimiz aşırı tepkilerle çocuklarımızın bunlara ve bizlere saygı duymasını bekleriz.

Çocuklar bu durumda anne babalarına ve söylediklerine saygı duyma yerine psikolojik olarak Kur’an-ı Kerim okumaktan, namaz kılmaktan ve Allah’a kul olmaktan soğuyacaktır.

Hiç araştırdık mı Peygamber Efendimiz Hz. Muhammet (s.a.v.) namaz kılarken omzuna binen, bacaklarının arasından ve önünden geçen torunlarına karşı tavrını?

Çocuklar Allah’tan korkmasınlar. O’nu sevsinler ve O’na saygı duysunlar. Bunun için de çocuklara yaptıracağlarımızı ve çocuklara karşı acizliğimizi Allah’tan korkutarak yaptırmamak gerekir.

